

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir

Judecători – Cobzac Elena, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Boico Victor

Judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare, declarate de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Bălți – Bodareu Octavian și de către avocatul Țurcan Vitalie în numele inculpatului Tonofrei Ruslan, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 iunie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Tonofrei Ruslan xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în satul xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 07.11.2017 - 30.01.2018;
2. Instanța de apel: 21.02.2018 - 22.06.2018;
3. Instanța de recurs: 20.08.2018 - 15.01.2019;

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți Sediul Central din 30 ianuarie 2018, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, Tonofrei Ruslan a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 al.(2) lit. b) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de 4 (patru) ani închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei conform art. 90 Cod penal, pe perioada de probațiune de 3 ani.

Prin aceeași sentință, Tonofrei Ruslan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ al. 4 Cod penal fiind liberat de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

În baza art. 162 Cod de Procedură Penală corpul delict - automobil de model „Mercedes” cu xxxxx, s-a dispus de a fi restituit proprietarului Tonofrei Ruslan după intrarea sentinței în vigoare.

Corpul delict - DVD-R în care se conțin imagini video preluate de la camerele o de supraveghere de la filiala SA „Moldincombanc” imagini video preluate de la

camerele video de supraveghere de la barul Admiral și imagini video cu acțiunile învinutului de la Spitalul raional Fălești, după intrarea sentinței în vigoare de păstrat la cauza penală nr. 2014370374.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Tonofrei Ruslan, la 05.07.2014, în jurul orei 01.00, aflându-se în fața barului „Admiral”, amplasat pe xxxxx, în urma relațiilor ostile cu Caliga Nicolae, Caracas Eduard și Babin Andrian, intenționat, urmărind scopul cauzării leziunilor corporale, s-a urcat la volanul automobilului personal de model „Mercedes” cu xxxxx și pornind motorul acestuia l-a îndreptat în direcția lui Caliga Nicolae, Caracas Eduard și Babin Andrian pe care, accelerând viteza automobilului, le-a tamponat, în rezultat Caliga Nicolae s-a ales cu leziuni corporale medii, sub formă fractura maleolei laterale pe stânga fără deplasarea fragmentelor, confirmate prin concluziile raportului de expertiză medico - legală nr. 146 D din 10.07.2014, Caracas Eduard s-a ales cu leziuni corporale medii, sub formă de hemartroză la articulația genunchiului stâng și fractura deschisă a oaselor piramidei nazale, confirmate prin concluziile raportului de expertiză medico - legală nr. 148D din 15.07.2014, Babin Andrian s-a ales cu leziuni corporale ușoare, sub formă de contuzia țesuturilor moi și excoriațiile la gamba dreaptă, confirmate prin concluziile raportului de expertiză medico - legală nr. 147 D din 10.07.2014, după a părăsit locul incidentului.

Tot el, la 05.07.2014, în jurul orei 01.00, fără a deține permis de conducere, a condus automobilul personal de model „Mercedes” cu xxxxx, pe Alexandru cel Bun din or. Fălești, fiind suspectat de către colaboratorii de poliție aptul că a condus mijlocul de transport fiind în stare de ebrietate alcoolică, în mod intenționat, deși a fost avertizat de către colaboratorii de poliție despre răspunderea penală, fără nici un motiv întemeiat, la solicitarea legală a lucrătorilor de poliție și medicului prezent a refuzat categoric de a fi supus testării alcoolscopice, examenul medical, de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei.

3. Sentința menționată a fost atacată cu *apel* de către procurorul în Procuratura raionului Fălești Zaharciuc Natalia, care a contestat sentința instanței de fond din motivul blândeții pedepsei.

3.1 În motivarea cerințelor sale apelantul a indicat că,

- partea acuzării consideră că instanța greșit a individualizat pedeapsa inculpatului, și anume instanța de fond greșit a apreciat că circumstanțele atenuante existente pe caz sunt suficiente pentru a aplica în privința inculpatului Tonofrei Ruslan pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, ignorând în așa mod caracterul și esența crimei comise de către inculpat,

pericolul social sporit al infracțiunilor incriminate acestuia, cât și însăși personalitatea inculpatului;

- concluzia instanței precum că inculpatul Tonofrei Ruslan „ar fi contribuit activ la descoperirea infracțiunilor incriminate” este una eronată, așa cum, în cadrul urmăririi penale inculpatul Tonofrei Ruslan, înțelegând că volumul probatoriului administrat indiscutabil demonstrează vina lui în comiterea infracțiunilor incriminate a decis să recunoască vina;

- or, confirmarea vinovăției inculpatului în urma acțiunilor de urmărire penală întreprinse de către colaboratorii de poliție și nicidecum în urma unei inițiative proprii sau a unui denunț al inculpaților, reprezintă în viziunea părții acuzării acea stare de fapt care în acest caz afectează caracterul de circumstanță atenuantă a noțiunii de „recunoaștere a vinei de către inculpatul Tonofrei Ruslan și de a contribui financiar la descoperirea infracțiunilor încriminate”;

- partea acuzării are rezerve și vis a vis de afirmația instanței de fond că inculpatul Tonofrei Ruslan și-a manifestat voința de a contribui financiar la reabilitarea părților vătămate” și anume, comportamentul inculpatului în ședința de judecată indiscutabil a demonstrat tuturor participanților la proces că inițiativa de a-și cere scuze și de a recunoaște acțiunea civilă nu a fost altceva decât o tactică a inculpatului ce a mizat că acest comportament formal î-i va garanta o pedeapsă mai blândă;

- reieșind din cele expuse partea acuzării constată că instanța de fond neîntemeiat și fără a ține cont de circumstanțele concrete ale cauzei enumerate mai sus a aplicat prevederile art.90 Cod penal, stabilindu-i inculpatului Tonofrei Ruslan o pedeapsă cu suspendarea condiționată executării pedepsei. Partea acuzării este ferm convinsă că pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicată de instanța de fond u-și va atinge scopul;

- una din faptele comise de către inculpat face parte din categoria infracțiunilor contra vieții și sănătății persoanei, gradul prejudiciabil al căreia scurge din însăși natura valorilor sociale vătămate sau periclitate, obiectul infracțiunii formându-l relațiile sociale cu privire la viața și sănătatea persoanei, iar prin acțiunile lui Tonofrei Ruslan, exprimate în vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, săvârșită asupra două persoane, se denotă atitudine indiferentă a făptuitorului față de viața și sănătatea părților vătămate. Ținând cont de comportarea inculpatului Tonofrei Ruslan în câmpul și după consumarea infracțiunii, constată că acesta a avut o atitudine iresponsabilă față de fapta care a comis-o, nerecuperând prejudiciul cauzat prin infracțiune părților vătămate;

- analizând personalitatea inculpatului Tonofrei Ruslan se constată că acesta anterior a săvârșit mai multe infracțiuni, inclusiv și similare faptei incriminate lui în prezenta cauză penală, iar activitatea infracțională a inculpatului a avut un caracter permanent. În opinia părții acuzării anume aplicarea față de inculpat a pedepsei penale sub formă de închisoare, ar duce la atingerea scopului pedepsei penale și ar contribui la reeducarea inculpatului, ca pe viitor să nu mai comită infracțiuni similare, (prevenția specială);

- partea acuzării nu poate trece cu vederea nici hotărârea instanței de fond privind liberarea lui Tonofrei Ruslan de răspunderea penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/ 1 al. (4) Cod penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție și consideră că în privința inculpatului în această parte a fost pronunțată o sentință ilegală or, în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că inculpatul, după ce a fost recunoscut în calitate de bănuț prin ordonanța din 17.07.2014, a încălcat restricțiile impuse, eschivându-se de organul de urmărire penală într-o direcție necunoscută, prin ce a făcut imposibilă efectuarea urmăririi penale în prezenta cauză penală timp de trei ani de zile, fiind reținut în Aeroportul din mun. Chișinău la 26.09.2017, când în privința lui a fost aplicată măsura preventivă sub formă de arest preventiv;

- partea acuzării consideră că la liberarea de răspundere penală a lui Tonofrei Ruslan, instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art. 60 al. (5) Cod penal și din momentul ce a ajuns la concluzia vinovăției inculpatului urma să-i aplice pedeapsa în limitele sancțiunii prevăzute de acest articol.

Solicită procurorul, admiterea apelului, casarea sentinței în partea ce ține de stabilirea pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Tonofrei Ruslan va fi recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 152 al.(2) lit. b) și art. 264/ 1 al.(4) Cod penal cu stabilirea pedepsei:

- în baza art. 152 al.(2) lit. b) Cod penal - 4 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art. 264/1 al.(4) Cod penal - 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate de a-i aplica lui Tonofrei Ruslan o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 iunie 2018, a fost admis apelul, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Tonofrei Ruslan a fost declarat vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 152 al.(2)

lit. b), art.264/1 al.(4) Cod penal cu stabilirea pedepsei, cu aplicarea prevederilor art. 364/ 1 Cod de procedură penală:

- în baza art. 152 al.(2) lit. b) Cod penal - închisoare pe termen de 4 (patru);

- în baza art. 264/ 1 al.(4) Cod penal - închisoare pe termen de 6 (șase) luni.

Conform art. 84 al.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani 6 (șase) luni în penitenciar de tip semiînchis cu suspendarea condiționată a executării pedepsei conform art. 90 Cod penal, pe perioada de probațiune de 3 ani.

4.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Tonofrei Ruslan și făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor lui în baza art.152 al.(2) lit. b) și art. 264/1 al.(4) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a constatat, că concluzia instanței de fond în partea ce ține de liberare de răspundere penală a inculpatului în baza art. 264/1 al.(4) Cod penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție contravine prevederilor art. 60 al.(5) Cod penal. Or, în privința inculpatului curgerea prescripției a fost suspendată dat fiind faptul că, s-a sustras de la organul de urmărire penală de la data de 14.10.2014 până la data de 26.09.2017, inculpatul s-a aflat în căutare în baza mandatului de arestare emis de către Judecătoria Fălești la data de 4.10.2014, dosarul penal în privința lui fiind suspendat până la reținere, fiind reținut la data de 26.09.2017. La caz, timpul suspendării prescripției nu intră în termenul de prescripție, iar curgerea prescripției se reia din momentul reținerii persoanei.

În ce privește pedeapsa aplicată inculpatului instanța de apel a conchis că, pedeapsa stabilită inculpatului se încadrează în limitele prevăzute de lege și va atinge scopul corectării și reeducării inculpatului fără izolarea lui de societate, dându-i posibilitate inculpatului prin comportare exemplară și muncă cinstită să-și îndreptățească încrederea ce i sa acordat.

Astfel, instanța de apel a conchis că, instanța de fond la stabilirea pedepsei a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei și corect a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, argumentând concluzia sa în acest aspect prin faptul că, potrivit adeverințelor eliberate de primarul satului, inculpatul Tonofrei Ruslan are domiciliul stabil în satul xxxxx și are la întreținere un copil minor, care este bolnav de la naștere (f. d. 23,234).

Pe linia de argumente expuse, luând în considerație persoana inculpatului, precum și de circumstanțele constatate pe cauză, instanța de apel a concluzionat că, scopul corectării și reeducării inculpatului se va atinge și fără izolarea lui de societate, astfel instanța de fond legal a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare în baza art. 90 Cod penal, dându-i posibilitatea reală inculpatului prin comportare exemplară și muncă cinstită să-și îndreptățească încrederea ce i sa acordat.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu *recurs ordinar*, la data de 25 iulie 2018, de către acuzatorul de stat, procuror în procuratura de circumscripție Bălți – Bodareu Octavian și la data de 10 august 2018, de către avocatul Țurcan Vitalie în numele inculpatului Tonofrei Ruslan.

5.1 În cererea sa de recurs procurorul făcând referire la temeiul prevăzut la pct. 6) și 10) al.1 art.427 Cod de procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 22 iunie 2018 cu remiterea cauzei spre o nouă rejudecare în instanța de apel.

Consideră acuzarea că, instanța de fond, incorect a individualizat pedeapsa penală în privința inculpatului Tonofrei Ruslan și ilegal i-a aplicat în privința acestuia prevederile art.90 Cod penal, indicând aceleași argumente din cererea de apel expuse în pct.3.1 al prezentei decizii.

5.2 În recursul său avocatul făcând referire la temeiul prevăzut la pct. 8), 9) și 12) alin.1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 22 iunie 2018 cu menținerea sentinței Judecătoriei Bălți din 30 ianuarie 2018 atunci când apelul a fost admis greșit, indicând că instanța de fond a examinat cauza penală sub toate aspectele de fapt și de drept și a elucidat toate motivele obiective în conformitate cu normele materiale și procesuale.

Reținerile instanței de apel precum că inculpatul Tonofrei Ruslan s-a eschivat de la urmărirea penală, indică avocatul că, sunt neîntemeiate. Or, atât la judecarea cauzei în fond cât și la judecarea cauzei în apel Tonofrei Ruslan a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, cu toate părțile vătămate a ajuns la un numitor comun, partea vătămată Caracas Eduard și-a retras acțiunea civilă, a întocmit și o recipisă că până la sfârșitul anului să-i întoarcă banii.

Reieșind din cele menționate, indică avocatul că, în cadrul judecării cauzei în instanța de fond Tonofrei Ruslan a recunoscut integral faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 264¹ al. 4 Cod Penal, sancțiunea căreia prevede în calitate de pedepse amenda, munca neremunerată în folosul comunității sau închisoare până la 1 an. Prin urmare, reieșind din cele expuse soluția instanței de fond privind liberare de răspundere penală a lui Tonofrei Ruslan, în baza art. 264¹ al. 4) Cod Penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție a fost una justă.

Prin urmare Colegiul Penal al Curții de Apel Bălți în decizia emisă a interpretat eronat timpul suspendării prescripției, menționând că acesta nu intră în termenul de prescripție, iar curgerea prescripției se reia din momentul reținerii persoanei.

Indică recurentul că, inculpatul nu s-a eschivat de la organul de urmărire penală după cum s-a menționat în cererea de apel și în decizia instanței de apel, într-adevăr la data de 17.07.2014 prin ordonanța procurorului ultimul a fost recunoscut în calitate de bănuț însă fără a-i fi inanitate careva restricții, din discuțiile purtate cu ofițerul de urmărire penală inculpatul clar a înțeles că poate să-și recupereze paguba față de partea vătămata în scopul de a se împăca. Ca urmare pentru a face rost de bani a plecat temporar la lucru în Germania. Concomitent inculpatul era în așteptarea nașterii copilului său de la concubină care s-a născut la data de 20.12.2014 și la fel avea nevoie de mijloace materiale. Deci este clar și incontestabil faptul ca Tonofrei Ruslan nu a avut intenția de a se eschiva de la organele de urmărea penală, ultimul a avut oferta de lucru în Germania temporară pe circa 3-4 luni, în urma căreia intenționa să facă bani pentru a acoperi prejudiciul cauzat părții vătămate precum și a avea careva mijloace pentru copilul nou născut.

6. Judecând recursurile ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit conchide că, recursul avocatului Țurcan Vitalie în numele inculpatului Tonofrei Ruslan urmează a fi respins ca inadmisibil, iar recursul acuzatorului de stat, procuror în procuratura de circumscripție Bălți – Bodareu Octavian urmează a fi admis, casată parțial decizia instanței de apel, în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziei pronunțate de instanța de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 434 Cod de procedură penală judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei ținând seama, după caz, de opinia părților expusă în referință ori în ședință, dacă au participat la ea, și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

7.1 Referitor la recursul avocatului Țurcan Vitalie în numele inculpatului Tonofrei Ruslan.

Potrivit dispoziției art. 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând recursul declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia.

Reieșind din conținutul cererii de recurs declarate de avocatul Țurcan Vitalie în numele inculpatului Tonofrei Ruslan, Colegiul penal lărgit constată că recurentul pledează pentru casarea hotărârilor, dat fiind faptul că instanța în opinia sa a admis eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin.(1) pct. 8), 9) și 12) Cod de procedură penală.

Referitor la temeiul de recurs invocat de avocat prin prisma pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia - hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept, comise de aceasta, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită, se reține următoarele.

Sub aspectul vizat, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Însă, pentru o atare concluzie, trebuie să se țină seamă de faptele săvârșite și cum acestea au fost stabilite de către instanțele de fond și dacă aceste fapte au fost încadrate în norma penală corectă, iar dacă faptei și s-a dat o încadrare juridică în baza altei norme penale, înseamnă că acestea și s-a dat o încadrare juridică greșită.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu decizia în partea condamnării inculpatului Tonofrei Ruslan în baza art. 264¹ alin.(4) Cod Penal.

În raport cu motivele invocate în recurs, care sunt declarative, Colegiul penal constată că lipsește temei pentru implicarea instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate în partea condamnării inculpatului Tonofrei Ruslan în baza art. 264¹ alin. (4) Cod Penal, întrucât instanța de apel și-a motivat soluția în baza materialului probator administrat în cauză în cursul urmăririi penale, care a fost apreciat conform art. 101 Cod procedură penală, iar careva temei de a considera că concluzia instanței de apel este eronată la caz lipsește.

Mai mult ca atât, după cum indică chiar și avocatul în recursul său, la judecarea cauzei în fond cât și la judecarea cauzei în apel Tonofrei Ruslan a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, cu toate părțile vătămate a ajuns la un numitor comun, partea vătămată Caracas Eduard și-a retras acțiunea civilă, a întocmit și o recipisă că până la sfârșitul anului să-i întoarcă banii.

În ce privește argumentul avocatului precum că, Colegiul Penal al Curții de Apel Bălți în decizia emisă a interpretat eronat timpul suspendării prescripției, menționând că acesta nu intră în termenul de prescripție, iar curgerea prescripției se reia din momentul reținerii persoanei, Colegiul penal menționează că, concluzia instanței de apel în această parte este corectă și corespunde circumstanțelor cauzei. Or, conform constatărilor instanței de apel inculpatul, de la data de 14.10.2014 până la data de

26.09.2017, s-a aflat în căutare în baza mandatului de arestare emis de către Judecătoria Făleşti la data de 4.10.2014, dosarul penal în privința lui fiind suspendat până la reținere, fiind reținut la data de 26.09.2017.

Or, potrivit art. 60 al.(5) Cod penal, *curgerea prescripției se suspendă dacă persoana care a săvârșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată. În aceste cazuri, curgerea prescripției se reia din momentul reținerii persoanei sau din momentul autodenunțării. Însă persoana nu poate fi trasă la răspundere penală dacă de la data săvârșirii infracțiunii au trecut 25 de ani și prescripția nu a fost întreruptă prin săvârșirea unei infracțiuni.*

La caz, timpul suspendării prescripției nu intră în termenul de prescripție, iar curgerea prescripției se reia din momentul reținerii persoanei și anume din data de 26.09.2017.

Referitor la temeiul de recurs invocat de avocat prin prisma pct. 9) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia - hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept, comise de aceasta, atunci când inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală.

De asemenea, Colegiul penal consideră că în speță nu se confirmă nici temeiul pentru recurs invocat declarativ de recurent și prevăzut la pct. 9) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, or, recursul nu a fost motivat sub aspectul acestui caz de casare, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Conform art. 24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, instanța de recurs reține, că recurentul invocă în prezenta speță concomitent temeiul pentru recurs prevăzute la pct. 12) alin.1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, fiindcă în asemenea abordare se subînțelege că totuși inculpatul a săvârșit o careva infracțiune, însă aceasta nu a fost încadrată juridic corect.

Colegiul penal conchide, că temeiul dat nu s-a confirmat în cauza dată, deoarece instanțele judecătorești corect au încadrat juridic acțiunile comise de către Tonofrei Ruslan, în baza învinuirii înaintate de procuror.

Toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii ce i se impută, expusă clar în rechizitoriu.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile, respectând prevederile art. 101 Cod de procedură penală, procedura de examinare a cauzei în baza art. 364-1 Cod procedură penală nu

este viciată, iar soluția instanței de apel în partea condamnării inculpatului Tonofrei Ruslan în baza art. 264¹ alin.(4) Cod Penal este una legală și motivată, astfel argumentele avocatului din recurs sunt nefondate.

7.2 Referitor la recursul acuzatorului de stat, procuror în procuratura de circumscripție Bălți – Bodareu Octavian.

Potrivit art. 435 alin.(2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța admite recursul, casează, parțial sau total, hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului, sau, după caz, dispune rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu prevederile art. art. 414 - 417 Cod de procedură penală, instanța de apel, urma să soluționeze paralel cu starea de fapt și chestiunile de drept, inclusiv: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal, au fost corect aplicate. În cazul în care s-ar fi constatat încălcări ale prevederilor legale referitor la ele, hotărârea primei instanțe urma a fi desființată cu rejudecarea cauzei.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct.10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

După cum se constată la caz, procurorul invocă dezacordul cu individualizarea pedepsei inculpatului Tonofrei Ruslan de către prima instanță, în partea suspendării condiționate a executării acesteia, soluție care în această parte a fost menținută și de către instanța de apel.

Colegiul penal la acest capitol menționează, că potrivit practicii judiciare constante suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei stabilită de către instanța de judecată prin hotărârea de condamnare de a se suspenda pentru o anumită perioadă de timp executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Deși la prima vedere, în circumstanțele cauzei sunt întrunite condițiile necesare pentru a fi invocată instituția suspendării condiționate a executării pedepsei, pentru acordarea suspendării executării pedepsei este necesar ca instanța de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins chiar fără executarea acesteia.

Astfel, aplicarea suspendării condiționate a pedepsei stabilită inculpatului nu este una echitabilă în raport cu cele săvârșite, la stabilirea ei instanța de apel urma să țină cont atât de scopul preventiv și educativ al pedepsei, de împrejurările în care a fost comisă fapta, de datele ce caracterizează personalitatea inculpatului care are studii medii incomplete, nesupus militar, necăsătorit, neangajat în câmpul muncii, s-a eschivat de la urmărirea penală, de gravitatea infracțiunii comis care se atribuie la categoria celor grave.

Argumentul instanței de apel precum că, inculpatul are la întreținere un copil minor care este bolnav de la naștere nu poate fi reținut pentru aplicarea prevederilor art.90 Cod penal or, din materialele cauzei rezultă, că inculpatul s-a aflat în căutare pe parcursul a trei ani începând cu anul 2014, fiind peste hotarele țării, iar din certificatul de naștere pe numele lui xxxxx, rezultă, că inculpatul nu este înscris ca fiind tatăl acesteia (f. d. 243 vol. I), astfel adeverința prezentată de Primăria satului Navârneț r-l Fălești din 18.04.2018 precum că inculpatul are la întreținere copilul minor xxxxx nu este relevantă la caz, în acest sens argumentele procurorului sunt fondate.

Totodată, Colegiul reține că, instanța de apel la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu a ținut cont de faptul că una din faptele comise de către inculpat face parte din categoria infracțiunilor contra vieții și sănătății persoanei, se atribuie la categoria celor grave, alta din categoria celor ușoare, de persoana celui vinovat care anterior a mai comis infracțiuni cu aplicarea violenței inclusiv și în baza art. 264¹ Cod penal în anul 2014 achitând amenda, de poziția părților vătămate care au solicitat pedepsirea aspră conform legii de circumstanțele cauzei și cel mai important de gradul prejudiciabil al infracțiunii care decurge din însăși natura valorilor sociale vătămate sau periclitate, obiectul infracțiunii formându-l relațiile sociale cu privire la viața și sănătatea persoanei, iar prin acțiunile sale exprimate în vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, săvârșită asupra două persoane, se denotă o atitudine indiferentă a făptuitorului față de viața și sănătatea părților vătămate.

Ținând cont de comportamentul inculpatului Tonofrei Ruslan în timpul și după consumarea infracțiunii, se constată că acesta a avut o atitudine iresponsabilă față de fapta care a comis-o, nerecuperând prejudiciul cauzat prin infracțiune părților vătămate, s-a eschivat de la urmărirea penală, fiind peste trei ani în căutare, anterior a

mai comis infracțiuni, achitând pedeapsa sub formă de amendă stabilită, într-un caz s-a împăcat cu partea vătămată.

Prin urmare, instanța de apel neîntemeiat a constatat că scopul legii penale, precum și reeducarea inculpatului va fi posibilă fără izolarea acestuia de societate, fiind dispusă suspendarea condiționată a pedepsei aplicate conform prevederilor art. 90 Cod penal.

Colegiul penal lărgit reține, că inculpatul a beneficiat de reducerea pedepsei, conform prevederilor art. 364¹ al.8 Cod procedură penală, pentru faptul că a acceptat să fie examinată cauza în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Astfel, conform principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în coraport cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 alin.(1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată, instanța de recurs reține, că pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează, că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că în prezenta cauză nu au fost stabilite careva circumstanțe pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, iar restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă numai în condiții de izolare de societate, avându-se în vedere gravitatea infracțiunilor comise, care au fost comise în stare de ebrietate, prejudiciul n-a fost recuperat, poziția părților vătămate, unul dintre care a suferit vătămări corporale medii în rezultatul infracțiunii comise, de comportamentul inculpatului în timpul și după comiterea infracțiunii și scopul pedepsei penale de a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Reieșind din considerentele menționate supra, Colegiul penal lărgit a ajuns la concluzia de respingere a recursului declarat de avocatul Țurcan Vitalie în numele inculpatului Tonofrei Ruslan și de admitere a recursului procurorului.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin.(1) pct.1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Țurcan Vitalie în numele inculpatului Tonofrei Ruslan.

Admite recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Bălți – Bodareu Octavian, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 iunie 2018, în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre în această parte, prin care:

Tonofrei Ruslan xxxxx condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 152 al.(2) lit. b) și art. 264¹ al.4) Cod penal, cu stabilirea pedepsei conform art. 364¹ al. 8 Cod penal:

- în baza art.152 al. (2) lit. b) Cod penal – sub formă de 4 (patru) ani închisoare;
- în baza art. 264¹ al. (4) Cod penal – sub formă de 6 (șase) luni închisoare și conform art. 84 al.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, definitiv - 4 (patru) ani 6 (șase) luni închisoare, urmează să-și execute pedeapsa în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei lui Tonofrei Ruslan se va calcula din momentul reținerii, cu includerea termenului aflării acestuia sub arest preventiv din 26.09.2017 până la 30.01.2018.

În rest prevederile hotărârii contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **14 februarie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor